

[Arbejdsministeren]

ske anden sag, hvor vi fører disse sager, som parterne har forstand på, over i et system, der ikke har helt den samme forudsætning for at vurdere disse forhold, som parterne selv har. Resultatet af det kan meget vel blive splid og processer, uden at man opnår den tilsigtede tryghed.

Jeg er bange for, at denne principændring i virkeligheden vil underminere hele arbejdsmarkedets funktionsduelighed, fordi det system, vi har, er gennemarbejdet grundigt af og med arbejdsmarkedets parter. Det, der kommer her, er langt mere tilfældigt. Man kunne sige helt tilsvarende om de øvrige 16 dele af beslutningsforslaget, og det skal jeg nok undlade at gøre for alle punkters vedkommende.

Jeg vil godt tage fat på, at forslaget pålægger regeringen en forpligtelse til at skabe regulering på områder, som altså har været overenskomstdækket, og som ikke har været underkastet offentlig administration og derfor heller ikke har aflejret erfaringer og viden, som er umiddelbart tilgængelig for lovgiverne og for administrationen. Erfaring og viden om, hvordan disse ting forvaltes, ligger i det fagretlige system og hos arbejdsmarkedets parter, og det vil være meget vanskeligt for lovgiver, for regering og for administration i virkeligheden at overføre det erfaringsgrundlag, som vil være nødvendigt, hvis dette beslutningsforslag bliver vedtaget.

Det plejer også at være sådan, at hvis man ville lave lovgivning på dette område, ville man ikke bare lade det komme fra en bestemt side eller nogle grupper på arbejdsmarkedet, men så ville det være begge sider af arbejdsmarkedet, der kom og udtrykte et sådant ønske.

Jeg mener altså, at der her bliver lagt ganske snærende bånd på virksomhederne, såvel de store som de små, og det er i virkeligheden værst for de små. Er det ikke netop større råderum og større fleksibilitet, vi har brug for nu? Er der ikke brug for nye arbejdsformer og nye samarbejdsmuligheder lokalt, så man kan tilpasse sig situationen i de enkelte brancher, i de enkelte virksomheder, i stedet for denne formalistiske spændetrøje, som Socialdemokratiet vil lægge over virksomhederne? Det er altså et meget betænkeligt forslag, Socialdemokratiet kommer med. Derfor siger jeg, at det er et trist vendepunkt i dansk arbejdsmarkedspolitik, hvis man virkelig gennemfører dette beslutningsforslag nr. B 99, som det foreligger.

Når man specielt læser under punkt 13, får man en fornemmelse af, at lovforslaget er udarbejdet med henblik på, at det senere kan indgå i en samlet lov om lønmodtagernes retsstilling i ansættelsesforholdet. Det må jeg opfatte som en tilkendegivelse af, at Socialdemokratiet har sagt farvel til overenskomsterne som det grundlæggende middel til regulering af ansættelsesforhold. Forslaget indebærer, at der allerede nu skal lægges rammer for en fremtidig almindelig lønmodtagerlov, som de aktuelle trykkesgarantier og foranstaltninger kan passes ind i. Det vil altså sige, at man har fjernet det fra arbejdsmarkedets parter. Vi ville ikke fra regeringens side afvise det, hvis man kom med forslag om en vis modernisering og forenkling af ansættelsesretten, specielt ikke hvis det var baseret på, at arbejdsmarkedets parter i fællesskab sagde: Her er ting, som vi traditionelt har behandlet i overenskomsterne, og som vi mener det nu er hensigtsmæssigt at I lovgiver om. Men så er det også baseret på udspil fra begge parter og ikke på et ensidigt forslag.

Hvis begge parter på arbejdsmarkedet henvendte sig til mig som arbejdsminister med ønske om lovgivning på området, ville jeg da meget gerne sætte det nødvendige kulegravningsarbejde i gang sammen med parterne med henblik på gennem et grundigt forarbejde, hvor vi har begge parter involveret, at få analyseret og konkluderet, hvor det kunne være hensigtsmæssigt med lovgivning.

Der ligger i det, jeg her siger, to ting. For det første, at en så stor reform som den, der her er tale om, ikke lader sig gennemføre uden et grundigt og bredt anlagt forarbejde, hvor de, der virkelig har forstand på det, nemlig arbejdsmarkedets parter, er med til i fællesskab at analysere og dermed også formulere, hvordan det skal gøres, sådan at begge parter føler sig forpligtet. Det er den anden del af det: at begge parter føler sig forpligtet over for gennemførelsen.

Jeg vil altså afvise forslaget, for det opfylder hverken for så vidt angår sit indhold eller efter sædvanlig arbejds metode i forholdet til arbejdsmarkedets parter dansk praksis.

Lone Møller (S):

Det er dog utroligt at høre arbejdsministerens udlægning af forslaget. Det lyder, som om hele samfundet går fuldstændig i stå, hvis vi